

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria s[e]c[und]a infra Octauas pasce. Tex. euange. Luce ca. xxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

posuerunt eum. Sed tunc ipsa per alios retro-
cessit: quia ubi monumentum vidit apertum et an-
gelum in forma hominis super lapidem sedentem:
statim cucurrit ad apostolos nuntiare: nec cogit
uit angelum esse: sed forte per hoc et principium
audiuerit. Post eam per venerunt alie visi-
ones se angelorum vidisse visionem. quia si vi-
derunt eo modo qui in sabbaro secundo dictum est.
Et sic Petrus et Johannes currerunt et mu-
lieres post ipsos festinantes. Itaque venerunt
et viderunt sepulchrum vacuum et linteamina.
Et deinde ceteris abeuntibus maria reman-
sit sola: et vidit duos angelos et chirim: et
statim insecuta altas dominas in via deprehendit
eas: et tunc chirim secundo apparuit eis. Et sic
Mattheus videat dicere istam apparitionem
factam quam inkeres a monumento prima
vice regrediebatur visio angelo: tunc vidit tunc
modo loquendi. Vel quia ista apparitio facta
est in regressu: tunc non in primo. Quia primus
regressus non fuit completus: sed obuiauerunt
illi Petrus et Ioannes: cum quibus regressi sunt ad
sepulchrum: et deinde cum regrederetur nuntiare
aliis apostolis qui viderant dominum videtur in via
Si autem dicatur ut dicit Ambrosius quod fuit alia ma-
ria: nulla est difficultas: sed primum tenet verum
Quartum ad fratrem sciendum est ut dicitur (us.
secundus Thoma. iij. p. q. lv. quod chirim resurrecti-
onis sua debuit per argumenta declarare. non
quod ut argumentum est ratio rei dubie faciens
fide: nam ratio si fuit ex notis: discipuli
non excederent rationem humanam: ac per hoc non suffi-
cienter probaret resurrectionem quam humanam ratio
non excedit. Quod tamen in principio ex eodem
genere assumit: ut dicitur. Post. Si autem fuisset
ex ignorantibus: nihil notificasset. Ista ergo argu-
menta fuerunt (ut dicitur) sensualia signa: quae
etiam Aristoteles vocat argumenta. Per quae resur-
rectio astruenda erat. ut dicitur. Primum: quia
non erant discipuli dispositi ad facile illas
credere. Secundo ut efficaciter esset illorum re-
surrectionis testimonium. Nec tamen per hoc debuit cum eis per
resurrectionem primum querere. ut idem dicitur
quia credere potuissent eum adhuc secum esse:
et ad portam vitam illam surrexisse: sed ad resur-
rectionis gloriam astruendam sufficiebat fre-
quenter appere: maxime a principio: quoniam in eis
habebat resurrectionis fidei fundare. Est
autem incertum ubi illis quadraginta diebus su-
erit: ut dicitur Thoma. Et idem dicitur dicitur bis.

de patribus quos eduxit de limbo. Dicit tamen
secundus Thoma. iij. di. xxij. quod illis quadraginta
diebus fuit in paradiso terrestri cum aiab:
secundum patrem. Argumenta autem illa omnia suffi-
cienter ostendebat veritatem resurrectionis
Ostendit enim ut idem dicitur Thoma. se. vix eos
pus. t. non phantasticum vel rari habuisse:
quia palpabile et humanum: quia habebant
et idem numero per cicatrices et vulnera: et
animam per opera vite nutritiue: quia vere cogi-
tavit: et vite sensibilis: quia ostendebat se
audire/videre/et intellectualiter: differens
do de scripturis: et divinitate in miraculo pi-
scium: et ascensione: et se esse gloriosum: intra
do ianuis clausis et evanescente. Non autem
eis apparuit in sua claritate: quia illa ferre
nequissent: et forte eum aliter credidissent
quibus hoc fecerit in transfiguratione ante passi-
onis humilitate: ne illa despicerent. Contra
quia si spiritus assumpsisset corpus potuisset
eos in istis decepte. Ad hoc dicitur Thoma. in
iij. quod non est verum: quia ars non potest
equari nature: ideo opera vite non potest
ritus in corpore ita bene exercere sicut anima
ideoque ex longa querelatione illi cogitavit
sent. Nec omnia ex secundo Thoma.

Feria secunda infra Octavas pas-
ce. Textus euange. Luce ca. xxiiij.
Do ex discipulis Iesu
Dibant ipsa die in castel-
lū quod erat in spacio sta-
diorum sexaginta ab hiero-
susalē nomine Emmaus. Et ipsi loqui-
bantur ad invicem de his omnibus quae ac-
ciderant. Et factum est dum fabula-
rentur et secum quererent. et ipse Iesu-
sus appropinquans ibat cum illis.
Oculi autem illorum tenebantur ne
eum agnoscerent. Et ait ad illos:
Qui sunt hi sermones quos con-
ferris ad invicem: ambulantes
et estis tristes: Et respondens
vno cui nomen Cleophas dixit
ei. Tu solus peregrinus es in hierosolimam
et non cognovisti que facta sunt in
illa his diebus: Quibus ille dixit

Fe. II. infra octavas Pasce

ist. Que: Et dixerunt. De Jesu nazareno qui fuit vir propheta potēs in ope et sermone corā dō et omī pplo. Et quō tradiderūt eum summi sacer dotes et principes nostri in damnatōez mortis: et crucifixerūt eū. Nos autē sperabam⁹ qz ipse esset redēpturus israel. Et nūc sup hec omnia tertia dies est hodie q̄ hec facta sūt. Sed et mulieres quedā ex nostris terruerūt nos que asi luce fuerunt ad monumētū. Et non inuēto corpe eius: venerūt dicētes se etiā visiones angeloz vidisse: q̄ dicūt eū visuere. Et abierunt quidā ex nostris ad monumētū et ita inuenerūt sic mulieres dixerūt. ipm hō nō inuenerunt. Et ipse dixit ad eos. Stulti et tardi corde ad credendū in omnibus que locuti sunt p̄phete. Nōne hec optet christū pati et ita intrare in glīam suā? Et incipiens a moysē et oib⁹ p̄phetis interpretabat illis in oib⁹ scripturis q̄ de ipso erāt. Et appropinquauerūt castello q̄ ibant. et ipse finxit se long⁹ ire. Et coegerūt illū dicētes. Mane nobiscū dñe qm̄ ad uespascit et inclinata ē iā dies. Et intrauit cū illis. Et factum ē dū recūberet cū illis accipit panē et benedixit ac fregit et porrigebat illis. Et aperti sunt oculi eoz et cognouerūt eū. Et ipse euauit ex oculis eozū. Et dixerūt ad inuicē. Nōne cor nostrum ardēs erat in nobis dum loqueret in uia et apiret nobis scripturas? Et surgētes eadez hora regressi sunt in hierlīm et inuenerūt p̄gregatos yndecim et eos qui cū ipsis erāt dicētes q̄

surrexit domin⁹ uere et apparuit simoni. Et ipsi narrabāt que gesta erāt in uia: et quomō cognouerunt eum in fractione panis.

Ouo ex discipulis iesu etc. Luce. xliij. In p̄senti euāgelio in q̄ vna ch̄i apparuitio post resurrectione suas

narrat: tangunt tria puncta q̄b se uere surrexisse. p̄baur: que sunt Ambulatio: Locutio: et Manducatio.

Quātū ad p̄mū sciendū est q̄ ordinata p̄gressio ē signū uite in corpe hūano. In Jo. xij. Dñs dñs signū uite Lazarus dicit: soluite et sinite abire. et Petrus dū cū Simone mago pugnaret: et uisus ē p̄ Simone incātarōes caput agitare defunct⁹ q̄dā ait. Si uiuit: surgat et ambulet: alioq̄n sciat⁹ phārasma esse. Ratio ē: qz tria sūt agētia subordiatā. s. deus: natura: et ars. Nō sic natura deo equari nō p̄or: ita neqz ars nature. Ideoqz null⁹ sp̄rit⁹ potest q̄cūqz ingenio tra bene corpe humanū mouere sic anima: q̄ naturalit̄ est eius forma. Et ideo ambulatio ordinata est resurrectionis signū: et p̄ illā christ⁹ se surrexisse p̄baur. Dic̄ q̄ Duo ex discipulis iesu) nō ex duodecim: s. ex. lxx. De vno autē hoz nō est dubiū q̄ ipse esset Cleophas. Alium autē ut dicit Theo. et Hḡr histo. aliq̄ ut Greg. in plo. super moz. tradunt esse Lucā qui more scriptoz q̄ scripturas. s. historiales ediderūt nomē suum tacer. Sed in serū Amb. dicit q̄ uocabatur Amaon. (Ibant ipa die) resurrectionis iesu christi (in castellū) q̄d ut dicit Aug. fm̄ Marcū appellat uilla. (q̄d erat in spacio stadtoz. lx. ab hierlīm) Scd̄z autē quod dicit Hḡr histo. Greci seprozes tradūt Herculem gigantē vno anbellu. cxxv. passus cucurrisse: et deinde stetit: et a stando spaciū huiusmodi uocātū stadiū. Eū autē octo stadia faciunt militare: in summa. lx. faciūt septē milia passū et quingētos. s. septē miliaria et quatuor stadia. s. leucas tres: et tres partes

B

que Hec ille. Et idē innuit Beda. (no-
 mine emaus) Sic autē dicit Beda. Emaus
 ipa ē nichopolis ciuitas insignis pale-
 stine: q̄ post vastationē iudee sub Bar-
 co aurelio istaurata murauit nomē. Sz
 si erat ciuitas vt dicit Beda: quō potuit
 appellari villa: vt dicit Augu. Ad h̄ d̄ q̄
 absolute nō fuit villa: sz cōparatiue ad
 hierlm: rōne nobilitat̄ hierlm̄ z vicini-
 tatis emaus ad illā. (Et ipi loq̄bant ad
 inuicē) nō q̄si credētes fm̄ Theo. sz q̄si
 stupentes (de his oib; q̄ acciderāt). i. de
 ch̄i vita z morte. Beda. Loq̄ntes autē
 de se dñs appropinq̄s comitat̄: z vt fi-
 dē resurrectionis mentib; eoz incēdat: z
 vt qd̄ se facturū pmiserat impleat. i. vt
 vbi duo sunt vt tres p̄gregati in nomie-
 nico ibi sum̄ i medio eoz. Hec ille. (Et
 factū est v̄ fabularent) Fabula pp̄rie ē
 res q̄ nec vera nec verisimilis ē. z a fando
 d̄: eo q̄ i solo fato p̄stat. Fabulari autē
 pp̄rie est fabulas vt falsa recitare: sz ex
 tenso vocabulo omēs sil̄ fantes z collo-
 quētes fabulari dicunt̄: z ita sumit̄ hic.
 Nō em̄ fabulas: sz ch̄i facta recitabāt
 (z secum). i. ad inuicē (q̄rerēt) Null̄ em̄
 eoz tenebar locū mgr̄i vt discipul̄: sed
 vterq; vicissim̄ infrogabar z responde-
 bat (Et ip̄e Iesus appropinq̄s ibat cū
 illis) q̄si pegrin̄. Theophil̄. Obtr̄o
 iam spiritali corp̄e non obstabar loci
 distantia: q̄n̄ adesset q̄b; volebar: nec vl-
 teri⁹ naturalib; legib; corp̄ suum rege-
 bar: sed spiritalit̄ z supra naturā. Hec
 ille. Quō autē possit gl̄iosum corp̄is p̄
 maximū spaciū ad libitū q̄si im̄cepti-
 biliter moueri: vide sc̄m̄ Tho. iij. dist.
 xliij. (Oculi autē eoz tenebant ne eum
 agnoscerēt) Est autē sciēdū: q̄ sz Tho. in
 iij. senten. dist. xxi. ch̄i ist̄ ostēdit suam
 naturalē formā. Sed p̄: q̄ ip̄e i. iij. p.
 imo z beāt̄s Marcus dicit: q̄ apparuit i
 alia effigie. Ad h̄ dico q̄ effigies fuit
 aliena q̄ ad habitū: q̄ videbat pegrin̄
 nō autē q̄ ad limamēra z colorē vult⁹: vt
 ip̄emet innuit. Sed q̄re nō cognouerūt
 eum: Ad h̄ dicit fm̄ eundē q̄ h̄ potuit
 esse quia eū mortuū credebant. Nō em̄
 quis facile cognosceret illū quē mortuū
 crederet si i alieno habitu videret. Se-

cundo potuit eē vt idē d̄r p̄ acrislam: vt
 fm̄ alios p̄ aurissam: vel meli⁹ aorasia:
 de q̄ h̄ i glo. Gen. xix. Est em̄ acrisla vt
 dicit D̄gr̄ hist. cecitas q̄ facit nō videre
 nō oia: sz q̄ nō ē opus fm̄ quā: vt ait for-
 te aliqui accidit q̄ q̄rim⁹ id q̄ manu te-
 nem⁹. Hac autē p̄cussi sūt a deo sodom̄
 re Gen. xix. z volētes cōprehēdere heli-
 seu. iij. Reg. vj. Aliq̄n̄ etiā est a diabo-
 lo vel a maḡ. Et sic accidit ist̄. Vn̄ nō
 tandū est p̄bum q̄ oculi eoz tenebant:
 z h̄ vel a deo effecēte: vel a diabolo deo
 pmittēte: vt dicit Aug. de p̄sensu euāgē.
 Sed p̄ his norādū est q̄ p̄dicta cecitas
 apud diuersos diuersimode noiat̄: siue
 scriptoz inscitia: siue alia q̄libet causa.
 Solū autē duo modi scribēdi vidēt̄ in
 ti p̄itari. scz d̄cedo cū Aug. aorasia: q̄
 cecitas grece aorasia d̄: vt d̄cedo cum
 sc̄ro Tho acrisla: ab a: q̄d̄ ē sine z crisis
 iudiciū. Sz Aug. sic scribit̄ p̄sules vt
 boz lepori. Sc̄rus Tho. autē suauit̄ p̄
 pietatē vocabuli: q̄ ista passio nō ē cec-
 itas p̄ defectū visus potentie: q̄ grece
 d̄ aorasia: sz p̄ ligatōez sensus vt impe-
 dimētū iudicij. Vel tertio p̄ dicit q̄ in
 ip̄o trāsitū ad imortalitatē alq̄ mō fuit
 alteratū corp̄ ch̄i: vt d̄r D̄gr̄ hist. sic
 z puero accidit cū sit vir. Quō autē post
 sit videri corp̄ gl̄iosuz ab oculo nō alo-
 rioso: dicit̄ alq̄ q̄ p̄t̄ illd̄ videre q̄ ad
 suū colorē: sz nō q̄ ad lucē gl̄iosuz. sz op̄
 postū tenet̄ s. Tho. i. iij. di. xliij. q̄ ill-
 la claritas non differt a naturali nisi q̄
 ad causā. Vn̄ cū br̄is se oīdat p̄t̄ vel
 min⁹ lucidū vt sibi placet: p̄t̄ ab omni
 oculo videri si vult. Sz q̄re ch̄i n̄ volu-
 it ab eis agnosci: D̄r q̄ fm̄ Theo. fuit
 p̄t̄ m̄tra. P̄rio vt totā suā dubiā inten-
 tionē reuelēt̄: z vuln⁹ deregētes recipi-
 ant medicinā Hec ille. Secōdo vt p̄fice-
 rēt q̄ suis corp̄ ip̄m qd̄ passuz fuerat
 surrexerūt: nō tñ erat ampli⁹ et̄ vt esset
 oib; v̄ibile: sz tm̄ his a q̄b; veller vide-
 ri. Hec idē. Tertio vt nō dubitēt q̄re o-
 cetero nō queriat̄ intra plebem quia. i.
 post resurrectionem querat̄o eius non
 erat digna hominib;: sed diuina magis
 Hec ille. Quarto fm̄ sc̄m̄ Tho. z Sic
 go. fuit: q̄ dina nobis manifestant̄ fm̄

Feria. II. infra octa. pasce.

q̄ sum^o dispositi. Greg. Cōuenient et
eis sp̄m quā nō aḡsereēt oñdit: h̄ agēs
foris in oclis corpis: q̄d ap̄d ip̄os intrus
agebat in oclis cordis. Ipi nāq; ap̄d se/
merit̄os z amabāt z dubitabāt. De se
q̄ loquerib; p̄ntiā exhibuit: sed de se du
bitantib; cognitiōis sue sp̄m abscondit.
Hec ille. In hac pre ē documētū mo/
rale q̄ sp̄ bona nob loquēda s̄t vr nobis
Horat̄ ar hierl̄m q̄ d̄: (cū sit ch̄s.
v̄sso pacis: feat p̄tam in q̄ videbit̄ rex
in decore: q̄ est par n̄ra. Emaus p̄o q̄d
interprāt̄ m̄i festinās/ feat eccl̄iam ml/
litantē: q̄ fideles gn̄at p̄dicādo: balne/
at baptizādo: z nutrit̄ exhortādo: z p̄o
lat̄ p̄mittēdo. j. Eoz. ij. Tanq; puillis
in ch̄o lac vob dedit/ nō escas. Festinat
aut̄ in p̄tam ingredi. Ipsi q̄ p̄d̄ta fide
formata iesu: cū iam essent in hierl̄m p̄
sp̄m q̄ erant q̄si securi: reuertunt ab ea
ad emaus: sed vbi illū recoḡscit̄ cogni
tione spir̄ate amorē: reuertūt in hierl̄m
vbi etiā vidēt ch̄m. Quātū ad sc̄d̄z
sc̄d̄dū est q̄ resurrectiōis vere signū est
loq̄ bene. Et hui^o est eadē rō s̄c̄ z in am
bulatiōe. Un̄ z diabol^o incusat^o q̄ p̄ ar
reptitiū incōgrue loq̄ref: dixit q̄ iste ru
sticus ita grossaz h̄iet linguā q̄ suo mo
do nō potat illā mouere. Et d̄ adolescē
te suscitato Lu. viij. d̄: q̄ cepit loq̄ in si
gnū. s. vere resurrectiōis. Dicit̄ q̄: (z
ait ad illos. Qui sunt h̄i smones q̄s cō/
ferris ad inuicē ambulantes: z estis tri
stes) Greg. Cōferebāt q̄dē intra se q̄si
nō ampl^o expectātes ch̄m videre: sed
doloros̄ q̄i pempro saluatore. Hec ille
Introgat aut̄ nō ex ignozātia: sed vr ex
rūsiōe eoz incredulitas cōueniēt^o ar/
guat. (Et r̄ndens vn^o cui nomē Leo/
phas: dixit ei) credēs q̄ esset pegrinus
q̄ ad pasca venisset in hierl̄m (tu sol^o pe
grinus es in hierl̄m: z nō coḡuisti q̄ sc̄a
is in illa i his dieb;?) Vbi aduertēdū q̄
ly solus: nō excludit̄ alios pegrinos ab
ist^o: cū ml̄ti fuerit i pasca: z q̄si inuēra/
biles: s; excludit̄ istū a cognitiōe mori/
ch̄i cū alijs pegris: vr sit ordo. Tu es
pegrin^o z solus. s. inf pegrinos nō coḡ/
uisti in hierl̄m: q̄ sc̄a s̄t in ea. q. d. Dix
est q̄ sol^o nescias q̄d om̄s sc̄iūt (q̄b; ille

dixit: Que: Et dixerit ei. De lesu nazareno q̄ fuit vtr̄ p̄pha.) Be. Prop̄hetā fa
renf: filiū dei tacēt: vel nodū p̄fecte cre
dētes: vel solliciti ne incidēret in man^o
iudoz p̄se q̄ntiū: qz nesciebāt q̄s eēt: q̄d
vex credebāt celātes. Hec ille. (Pores
i ope) miracloz (z smone) p̄dicatōis (co
rā do). i. i p̄trate (z oi p̄lo). i. et apparē
ter (z quō tradidit̄ eū sumi sac̄dotes)
.i. p̄ncipes sac̄dotū q̄ erāt. xliij. (z p̄nci
pes ppl̄i. i. nobiles. Vel sumi sac̄dotes
ipi s̄t p̄ncipes. z ly z: stat p̄ idē. Ipsi em̄
tradiderūt iesum (in dānatōez mortis:
z crucifixerūt eū) qz p̄suaserūt p̄lo vr a
pilato peterēt barrabā: z iesus crucif^o
geret. Grego. Subdit̄ autē despatōis
voz cū subdit̄. (Nos aut̄ sp̄bam^o q̄ ip̄e
eēt redēptur^o isrl̄) Sp̄bam^o inq̄ non
sp̄amus: acti mors d̄ni s̄llis eēt mortib;
alloz. Hec ille. Theo. Expectabāt em̄
ch̄m saluatur̄ z redēptur̄ ppl̄m isrl̄ ab
ingruētib; mal^o: z a fuiture Romanoz.
Ipm̄ q̄q; credebāt frenū regē fieri: quē
putabāt nec p̄mulgatā i se mori: sniam
cauere potuisse. Hec ille. Bed. Wert
to q̄ tristes incedebāt: qz z seip̄os quo/
dāmodo arguebāt. q̄ in illo redēptionē
sp̄auerūt quē iam mortuū viderāt: nec re
surrectur̄ credebāt: z maxie dolebāt eū
sine culpa occisum quē nouerāt innocē/
tem. Hec ille. Theo. Vident̄ tū h̄i v̄i/
ri nō om̄ino increduli esse p̄ h̄ q̄ subdit̄.
(Et nūc sup̄ hec om̄ia tertia dies est ho
die q̄ hec facta sunt) in q̄ vident̄ habe
re memoriā eius/ q̄d eis d̄ns dixerat se
die tertia resurrectur̄. Hec ille. Un̄ et
relatā a ml̄terib; resurrectiōis famā cō
memozāt: cū subdit̄ (s; z ml̄teres q̄daz
ex n̄ris terruerūt nos) narrātes factū taz
insolūtū. Un̄ terruerūt nō de resurrectōe
quā nūciabāt: s; de ablatōe corpis quā
apl̄l̄ timebāt. Un̄ p̄ frozē sm Greg. irel
ligit̄ stupoz. Apl̄l̄ ei n̄ existiabāt firmū
q̄d referēbāt ille: z tū stupebāt (q̄ an lu/
cē fuerūt ad monumētū: z n̄ iuenerūt corp^o
es^o dicētes se ēt v̄sionē angeloz). i. āge
los v̄sibiles i assūpt^o corpib; appentes
(vidisse. q̄ dicūt eū viuere) s; tū apl̄lis
plene non credebāt: timentes ne tanq;
ml̄teres fuissent deluse (z abierūt qui/
B ij

dam ex nris) id est Petrus et Joannes
 et forte alij (ad monumentū: et ita inue-
 nerūt) sepulchrum vacuū (sic mulieres dixe-
 runt: ipsam hō nō inuenērūt) alicubi cō-
 ca sepulchrum. Et sic p̄ q̄ istū nō erāt ex to-
 to incredulū v̄l despari: s̄z erāt fluctuā-
 tes: et p̄ forte ad incredulitatē et despa-
 rationē q̄ ad oppositā p̄re declinabāt: hō
 ip̄e incipit eos redarguere cum subdit.
 (Et ip̄e dixit ad eos: o stulti) p̄p̄ mētis
 cecitatē. Nec h̄ dixit q̄si inferēs p̄rume-
 litā: s̄z ostēdes magnā eorū īgnorantīā. Nec
 ad iniuriādū sed ad corrigendū: et ad eo-
 rum utilitatē (et tardū corde) id est du-
 ri volūtate. (ad credendū in om̄ibz que
 locuti sūt p̄p̄) de ch̄o. quasi dī. Ista
 q̄ credere non vult oīa s̄t p̄dīta a pro-
 phetis. Et q̄ d̄s mētiri nō p̄rimecariū fu-
 it ex supposito q̄ ita fteret: s̄z nō absolu-
 te. Un̄ subdit. (Nōne hec) q̄ dixistis
 (optuit pati ch̄m). s̄. si d̄s sic p̄dīxit: et
 ad redēptōez gn̄tis hūant (et ita) p̄ hūi-
 litatē passiois (itrare i glo. su.). i. in lo-
 cū in q̄ v̄r gl̄ia sua. s̄. celestē. vel in gl̄iaz
 suā. i. sibi i suo corpe debitā. Surrexit
 em̄ gl̄iosus in corpe: cū aut̄ solū eēt gl̄io-
 sus i aīa. Istō. S̄z si op̄rebat ch̄m pa-
 ti: tū q̄ eū crucifixerūt rei s̄t. Nō em̄ sata-
 gebāt p̄ficere qd̄ d̄s disponebat. Un̄ et
 eorū executio fuit ipta. dei hō dispesatō
 prudētissima: q̄ neq̄ctā eorū i b̄n̄ficia ge-
 neris hūant p̄uertit: q̄si v̄tēs vip̄eris
 carnibz ad antidoti salutiferi p̄fectōez.
 Hec ille. Ex his p̄z q̄rū farvi s̄t q̄ p̄ rri-
 bulatōes nolūt itrare in gl̄iam alienā.
 sic it̄q̄s nollet itrare citatē p̄ regīa por-
 tam. Optuit aut̄ ch̄m pati p̄ multa.
 Pr̄io p̄p̄ p̄ris p̄ordinatōez. Bar. xxvj
 Calicē que dedit mibi p̄ nō vis v̄r bi-
 bam illā: Secōdo p̄p̄ scripturaz īplerōez.
 Un̄ ibi d̄r. Quō q̄ implebūt scripturaz:
 Tertio p̄p̄ suā exaltationez: v̄r h̄ dicit.
 Quarto p̄p̄ n̄ram informatōem: v̄r s̄z
 discam̄ illō Act. xij. Per mltas tri-
 bulatōes op̄z nos itroire in regnū dei
 Quinto p̄p̄ n̄ram redēptōem. j. Pe. j.
 Nō corruptibilibz auro et argēto redē-
 pri estis. Sexto p̄p̄ n̄ram recōciliatōez.
 Rom. v. Cū inimicū essem̄: recōciliatū
 sum̄ deo p̄ mortē filij eius. Septimo

pter inferni spoliatiōē. Sach. ix. Tu
 hō in sanguine testamētī educisti vinū
 et os tuos de lacu. Et crano p̄p̄ celi aper-
 tionē et repletōez. ps. Ascendēs in altū
 captiua duxit captiuitatē. Et aut̄ ostē-
 deret q̄ ita scriptū erat: seq̄. (Et incipit
 ens a moyse). i. a q̄nq̄ libris moyse (et
 oibz p̄phetis inter p̄rabat). i. declarabat
 illis i oibz scripturis). i. in oibz libris scri-
 pturaz (q̄ de ip̄o erāt) nō oīa: q̄ tā breue
 spaciū nō sufficeret: sed ea q̄ erāt ad suū
 p̄positū p̄ discipulorū instructōe optuna.
 In hac p̄te est morale documētū: de
 q̄ ait Beda. Si aut̄ moyses et p̄p̄be de
 ch̄o locuti s̄t: et eū p̄ passionē intraturū
 p̄dīxerūt: quō gl̄iaz se esse ch̄ianū: qui
 neq̄ q̄lter scripturaz ad ch̄m p̄rteat in-
 uestigat. neq̄ ad gl̄iaz quā cū ch̄o h̄ie
 cupit per passionē artigere desiderat.
 Hec ille. Quantū ad certū sciendū
 est q̄ māducatio est signū resurrectōis
 Un̄ et Lu. viij. puella suscitare iussit do-
 minus v̄r darēt māducare in signū re-
 surrectōis. Dicit̄ q̄. (Et appropinqua-
 uerūt castello q̄ ibāt). et supple rogabat
 v̄r cū eis maneret (et ip̄e) ostēdens se ibi
 nolle esse (finit̄) nō p̄bis mentē dō: s̄z
 corp̄ cōponēdo (se lōgius ire) ad ostē-
 dendū fm̄ Greg. et Aug. q̄ a cordibz eo-
 rū distabat. Nec sic fingere. s̄. ad scan-
 dū est p̄m: v̄r istū dicit̄: sed ad decipiē-
 dum. Sic em̄ v̄r d̄r Aug. licet̄ est fin-
 gere p̄bis: v̄r cū dicit̄ p̄bola. ita et fa-
 ctis q̄ sit ad aliquā v̄ritatē exp̄mendā.
 Greg. s̄z q̄ esse extranei a charitate nō
 poterāt: h̄i cū q̄b charitas ḡdiebat: eū
 ad hospitū q̄ p̄grinū vocat. Un̄ seq̄
 tur. (Et cogerūt illū). Et q̄ exēplo col-
 ligit: q̄ p̄grinū nō solū ad hospitū in-
 uitādū s̄t: s̄z etiā trahēdū. Hec ille. (Dī-
 centes: Vane). i. volumus q̄ maneat
 (nobiscū: qm̄ aduēspasit: et incliata est
 iam dies) s̄z ad occasum. Et p̄ die in-
 telligit̄ causa diei. i. sol. (Et itrauit cū
 illis) Greg. Desam ponūt: cibos offe-
 runt: et deū que in scripturaz sacre exp̄pōne
 nō cognouerāt: in panis fractione cogi-
 scunt. Hec ille. Et videt̄ velle Greg. q̄
 aliquā mātus lumen nobis confert elect̄
 moysna: q̄ lectio scripturarum (et fa-

Fe. III. infra octavas Pasce

tū ē dū recūberet cū illis. Quia ei an-
 tūq̄ i lectis comedebat: edētes ad mēsam
 dicunt accūbere v̄l recūbere. (Accepto
 panē z) sic an̄ passionē p̄sueuerat (b̄ndi-
 xit) B̄ndicēd̄ ē aut̄ cib̄ p̄f̄ tr̄ia. P̄rio
 ne in eo sit diabol̄ z eū diglutiāmus:
 sic de q̄dā montali narrat Breg. i dial.
 q̄ eū diglutiuerit cum lactuca quā sine
 b̄ndictione auidē momordit. Sc̄do ne
 tibi sit venenū aut aliqd̄ corpalr̄ nocēs sic
 erat i potu q̄ b̄ndicō oblat̄ est: vt
 idē dicit in eodē. Tertio vt p̄tus tibi di-
 uina inuocatiōe fortificata magis nob̄
 p̄ferat vt expedit. Sump̄to p̄o cibo sūt
 deo gr̄e referēde: sic z c̄bis post cenā di-
 xit hymnū: vt d̄i Bar. xxyj. vt iterato
 nos reddam̄ diuino b̄nficio dignos (ac
 fregit) sic sine gladio sic aliq̄ incidit gla-
 dio: vt videt̄ arrextari (Tho. in. ij. qui
 dicit h̄ z portigebat illis: z ap̄t̄ s̄t ocli
 eoz) mētales s̄m Chry. qz corpales non
 habebat̄ clausos. Sed qz ista cognitio
 fuit sensib̄ilis: med̄ est vt de ocul̄ eoz
 potis accipiam̄ h̄: sic z Aug. videt̄ ac-
 cipere de p̄sen. euā. q̄ d̄r: qz oculos clau-
 sos nō haberēt: tū inerat aliqd̄ nō sinēs
 eos cognoscere qd̄ videbāt. Possūm̄ q̄
 eoz oculos tūc ap̄ros fuisse d̄cere: vel
 qz remota est acrisia: vel qz p̄ fractioez
 panis reducti sūt i cognitioē incogni-
 ti (z cognouerūt eū) esse mḡm suū (z
 spē euānūt̄ ex oculis eoz) Hoc em̄ face-
 re potuit cū haberet gl̄iosuz corp̄. Et
 debuit p̄f̄ m̄tra s̄m Theo. P̄rio: qz nō
 erat i tali statu vt d̄turi cū eo cōmora-
 ri deberent. Sc̄do vt eoz affectū auge-
 ret ex subtractiōe sui. Vñ seq̄t̄ (Et dixit
 rūt adnūtē. Nōne cor nostrū ardens
 erat in nob̄ de iesu dū loq̄ret̄ i via z ap̄t̄
 ret nob̄ scripturas) Iste aut̄ ardor: du-
 p̄lliciter causat̄. Vno mō ab ips̄is p̄bis:
 vt d̄r Orige. z Theo. q̄b̄ isti illumina-
 bant vt crederēt mḡm suū esse v̄ez re-
 demptorē: z p̄sequēt̄ insurgebat amor.
 Cognitio em̄ p̄p̄ij boni ē amor̄ causa.
 Alio mō poterat causari a d̄no intrinse-
 cus inflamāte (Et surgētes eadē hora)
 sine cena: p̄uenientes noctis tenebras et
 odia iudeoz (regressi sūt in hierl̄m) vt
 nūciaret̄ ista inclusis p̄f̄ metū iudeoz

discipul̄ (Et inuenerūt p̄gregatos v̄n̄
 decim) qz erat adhuc tibi Thomas (z es-
 os q̄ cū ips̄is erāt: d̄cētes: qz surrexit do-
 min̄ vere z apparuit simon) cui fidem
 pl̄ q̄ m̄lterib̄ adhibebāt. Sic autē de
 Beda. ex mō loq̄ndi euāgelistaz z pau-
 li apl̄i. d̄ns intelligit̄ Petro p̄mo int̄ oēs
 viros apparuisse. Sic em̄ d̄r Chry. p̄rio
 mo apparebat dignior: z cū ille v̄sa re-
 ferebat: aliq̄ min̄ dign̄ disponebatur
 ad v̄sionez: z sic ei appebat postmodū
 z sic d̄ alijs (Et ips̄i narrabāt que gesta
 erāt i via: z quō coguerūt eū i fractiōe
 panis) In hac pre ē morale documen-
 tū libet̄ audied̄ p̄bū del. De quo ait
 Grego. Ex audito sermone inardescit
 anim̄: cordis frīḡ recedit. fit mens in
 sup̄no desiderio anxia: audire libet̄ p̄ce-
 pra celestia: z q̄t̄ mādāt̄ instruit̄ quasi
 tor factib̄ inflammat̄. Hec ille.

Feria. iij. infra octa. Pasce.
 Textus euan. Lu. ca. xxij.

Sedit iesus in medio di-
 scipul̄oz suoz: z dixit eis
 Pax vobis: ego sum: no-
 lite timere. T̄ turbati
 s̄nt z cōterriti existimabāt se spi-
 ritū videre. Et dixit eis. Quid
 turbati estis. z cogitatioēs ascē-
 dūt̄ i corda vestra: Videre man-
 us meas et pedes meos: quia
 ego ipse sum. Palpare z videte
 quia spiritus carnē z ossa nō ha-
 bet sicut me videtis habere. Et
 cum hoc dixisset. Ostendit eis
 manus z pedes. Adhuc aut̄ illis
 nō credentib̄ z miratib̄ p̄ gau-
 dio: dixit. Habetis hic aliquid
 qd̄ manducetur? At illi obtulerūt
 ei partem piscis ass̄: et fa-
 uum mellis. Et cū māducasset
 coram eis: sumēs reliquias de-
 dit eis. Et dixit ad eos. Hec sūt
 verba que locutus sum ad vos
 cum adhuc essem. vobiscum: qd̄

B ij